Naše Beseda

Pod tímto ohlavením otiskneme všechny dopisy slušného obsahu. Musí však býti prosty všeho obchodního oznamování, jakož i osobních narážek a vždy plným jménem podepsány. Aby se předešlo možným mýlkám, musí dopisy býti zřetelně a hlavně pouze na jedné stránce každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otištění na sebe nebéřeme; závod vůbec za dopisy není zodpovědným.

CARR, COLO. — Ctěná redakce! Přiložené zasílám si předplatné na milý mi "Pokrok" a mimo to jako příspěvek, na osvobození české vlasti, přikládám 50 centů pro České Národní Sdružení. V úctě — Jos. Lonek.

☘ ☘ ☘

LUTHER, OKLA. — Ctěná redakce "Pokroku"! Tímto vám posílám předplatné na "Pokrok" a zároveň $3.00 pro České Národní Sdružení a sice $1.00 od níže psaného, $1.00 od Petra Havluje a $1.00 od Emanuela Havluje. V úctě zůstávám váš — Josef Havlůj.

☘ ☘ ☘

LAKE ANDES, SO. DAK. — Ctěná redakce "Pokroku"! Zde vám posílám předplatné na oblíbený v naší rodině "Pokrok" a též $1.00 Českému Národnímu Sdružení jako příspěvek v zájmu osvobození české naší vlasti. S úctou znamenám se — Martin Burger.

☘ ☘ ☘

CRETE, NEBR. — Ctěná redakce "Pokroku"! Jest již na čase, abych se i já přihlásil s příspěvkem pro České Národní Sdružení a za tím účelem tudíž na osvobození české vlasti posílám $1. Hnutí tomuto přeji hojného zdaru. Všecky čtenáře Pokroku srdečně zdraví — Jos. Roman.

☘ ☘ ☘

PRAGUE, NEB., 21. dubna '17. — Nová městská rada odbývala včera večer schůzi za účelem organizace pro nastávající rok a zvolila následující úředníky: J. F. Prai, předseda; Anton Kašpar, klerk; J. J. Vlasák, pokladník a Václav Krátký, pouliční komisař. J. F. Prai.

Ctěný příteli! Není té nejmenší pochyby, že byste se velice Pražanům zavděčil a nemálo utěšené české své osadě prospěl, kdybyste častěji zprávy napsal a k otištění nám zaslal.

☘ ☘ ☘

IRVING, KANS., 22. dubna 1917. — Ct. redakce "Pokroku"! Přiloženou naleznete poukázku, znějící na $5.00, z kterého obnosu odevzdejte laskavě $3.00 Českému Národnímu Sdružení a zbývající $2.00 podržte si jako předplatné na "Pokrok". — V úctě — F. A. Musil.

☘ ☘ ☘

EMERALD, NEBR., 23. dubna 1917. — Ctěná redakce! Zasílám vám doplatek na týdenní "Pokrok" a zároveň doufám, že mně co nejdříve zašlete "Denní a Nedělní Pokrok". — Mimo to posílám $2.00 pro České Národní Sdružení, v kterémžto případě nikterak netoužím, aby moje jméno bylo zvlášť uveřejňováno. Se srdečným pozdravem zůstávám v úctě — Krajan z Nebrasky.

☘ ☘ ☘

PORTAGE LA PRAIRIE, MAN., 21. dubna 1917. Redakce "Pokroku!" Děkuji Vám za zaslání čísel Vašeho časopisu. Měli jsme vyjeti 18. dubna, byli jsme ale zdrženi o 4 dni, takže vyjedeme až zítra ráno přes Winnipeg a pak na východ do Halifax, kde bude asi 10,000 vojáků, aby to stálo za doprovod válečných lodí. Už máme telata na zá... dneska večer spakována a též deky s ostatními krámy. Dnešní noc budeme spáti na holých prknách — podle vzoru amerických trhanů a tak ráno budeme mít alespoň ušetřenou práci s oblékáním. Reveille (ranní buben) zavze se před pátou hodinou. Po snídani nás pak seřadějí podle špagátu; batallion bude připraven dát s bohem Portage La Prairie na vždy. To bude asi řvaní od civilu ráno na nádraží a po celé naší cestě, než budeme na místě. Budu Vám psáti pak z Anglie, aneb kde vůbec budeme. — Děkuji též slečně A. T. z Omahy za zaslání pohlednho lístku; byl mně velice milý, že si aspoň na nás a mne někdo vzpomněl, třeba jsme se dříve neznali. Byl bych Vám za lístek poděkoval a když nevím na Vás adresu, učiním to prostřednictvím Pokroku. Můžete nám zas psáti do Anglie, byl bych ale ještě radši, kdybyste poslední čtyři slova, co tam byla, shrnovala jenom na mne samotného, neboť já ze zásady se o nic nechci s nikým dělit a hlavně, když to jde o tak sladkou věc. Odpusťte, slečno, jestli jsem šel dále, než dovoluje salonní etiketa. Máme jeden platoon (četu) český, číslo 7, kdežto ostatní byli strčeni mezi druhé a já taky jsem u 5. platoonu 4. sekce; taky byla jedna sekce udělaná, co má na starosti, až přijdeme do fronty, krásti Němcům kanony, tak si podám žádost o přeložení, tak abych nescházel. Jsou tam samí vybraní junáci — jak se říká chasa od vody. — S pozdravem zůstává všem čtenářům "Pokroku" v úctě:

Pte Josef Zadražil, 223rd Battalion, B Co., Portage La Prairie, Man.

Douška: —Adresu příští nevím, oni ale za námi pošlou vše, co sem na nás přijde!

☘ ☘ ☘

ST. PAUL, NEBR., 18. dubna 1917. — Ctěná redakce "Pokroku"! — Tak již dávno očekávané jaro se konečně dostavilo, ale jaksi rozzuřené. Hned 16. března záhy z rána silná bouřka, provázená sněhovou vánicí, místy nahromadila sníh 6 stop z výši, ačkoliv bez mrazů. A nyní opět 15. dubna ráno na úsvitě počali se vznášeti v povětří sedláci s plandami, — ubožáci! Již asi nemohou onu krutou válečnou hrůzu déle snášeti, a tak mnoho nevinně trpěti, a vyhlídka dosud žádná, kdy bude konečně lepší budoucnosti vstříc patřiti. Bůh vás tam drazí, ubozí krajané a milení bratři a sestry sám potěš! Nyní však i my zde v Americe jsme již poněkud do oné válečné vřavy zataženi, doufáme však, že náš president Wilson — moudrý, rozvážlivý to pán, — jakož i jeho zástupcové že vše zavčas zařídí tak, aby z toho nevzešlo žádných zlých následků. Nyní nadešla doba hlásiti se k vojenskému výcviku, tudíž by měli jinoši co nejdříve dobrovolně se hlásiti, neb nebudou toho nikdy litovati, ježto tam si navyknou vesměs slušnému chování a osvojí si dobré vlastnosti. To všem sám jsem prodělal: tři roky v čase pokoje a 6 měsíců roku 1878 při válečném tažení Bosno-Hercegovském u 21. pol. pěšího pluku barona z Rajsachů, jako četař u 12. setniny v první četě. Velmi mnozí zdejší jinoši by potřebovali při nejmenším osm týdnů vojenského evičení v oddělení nováčků, pak by takové chlapisko nebylo vidět tak nafoukané hned na veřejnosti. Však v prosincovém čísle Pokroku ze dne 13., 1916, dal p. J. F. Kolář z Verdigre, Nebr., takovým floutkům ponaučení, jak zatlačují starého, upracovaného otce do pozadí, čehož jsem i já již zažil. Nucený odvod velice schvaluji, a jestli ty sufražetky nějaký ten pluk sestaví tak moje drahá polovice se ihned dostaví, jakmile uslyší signál, neb jsem ji vycvičil, jak pozoruji, až moc. Nyní jest až příliš učená.

Tudle jsme si také vyjeli na pozvánku do Farwell k Petru Juelům, kdež jsme se měli znamenitě, neb kmotr má ve sklepu hojnou zásobu vína i moštu, domácí to výrobek. Také jsme navštívili rodinu p. Franka Nesiby, zámožného rolníka, jak bylo zříti při pohledu na farmě, kdež mimo chutné pokrmy a pravé české znamenité koláče, ve kterém oboru se paní Nesibová dobře vyzná, nechybělo ani to dobré pivečko. Za to budeme se těšit na vaši návštěvu k nám. Musím též sdělit, než jsme my odjeli do svého domova, že nás navštívili u Juelů pánové Jan Jeřábek a Frank Nesiba, oba s manželkami, a tu při novém vzorku nového grafofonu, jakož i dobrém vínečku jsme se znamenitě bavili; jest tudíž přáním, by takového něco se častěji opakovalo. — Počasí jest nyní příznivé, časté deštíky, ale dosud chladno. Farmák chodí se sklopenou hlavou — tu a tam se zastaví, prohlíží ozimní pšenici, zdaliž přece semeno k setí dostane. Bohužel, nikoliv, neb jest úplně vymrzlá; i vojtěška a jetel poškozen — však nikdy nebylo tak zle, aby nebylo zase dobře! Pročež, farmeři, s chutí do práce, těšme se, že budeme míti na vše velice úrodný tento běžící rok. — Zdravím ctěnou redakci, jakož i čtenáře a spanilomyslné čtenářky,

Francek Bureshů, Habrdlák.

Ctěný příteli! Velice byste se zajisté zavděčil čtenářům, kdybyste častěji zprávy z české vaší osady k otištění nám zasílal.

☘ ☘ ☘

BESSEMER, COLO., dne 26. dubna, 1917. — (Pokračování.) — Obraceje list časopisu, Matyáš v proudu čtení na okamžik ustal a jal se omlouvati, řka: Ale nevím, ctěná společnost, snad vás mnohého příliš obtěžuji. "Dosud nic takového — jenom čti dál — vybízí Ivan Matyáše. "Ale zdá se mi to samému příliš zevrubným," namítal Matyáš a při tom ukazuje prstem několik celých ještě sloupců onoho článku — pročež víte co, já několik těch vět vynechám a třeba počnu tuhle tou větou, která začíná rozborem, jak Komenský vedle školní otázky nabádal svůj národ, by pokračoval vlastní silou, s odhodlaností v před za osvětou. Pak opět čísti začal: "Jako se do dneška pořád ještě v každé škole nesplnil nanejvýš spravedlivý požadavek Komenského, aby totiž každé dítě bylo vyučováno ve svém mateřském jazyku, tak čeká i řada jiných blahodárných myšlenek jeho na své uskutečnění. Leč nejen ve výchově mládeže, nýbrž i veřejném životě usiluje Komenský o rozhodný pokrok k životu ušlechtilejší, dějě ve vlastní nitro, v ráj srdce. "Známost sebe samého je základem pravé moudrosti" volá v souhlasu s učením největších myslitelů všech dob. Ne všetečnou mnohovědnost, ale jediné, jehož je nám třeba, nás může spasit. "Nechtěj všeho žádati, co vidíš, všemu věřiti, co slyšíš, vše mluviti, co víš, vše činiti co můžeš, všeho se odvažovati co se líbí; znám býti všem, kteří s tebou se setkávají, důvěrným se činiti všem známým; kromě toho: věcí ztracených zapomeň, věci prošlé mimo sebe pusť a budeš moudrým."

Na Komenského náboženskou mysl působily snad i hluboce rozjímavé theosofické spisy věhlasného Slezana Jakuba Boehma, jenž byl o 17 let starší nežli náš veliký krajan. Boehme narodil se r. 1575 ve Zhořelicích, kde postaven mu vkusný pomník s jeho vlastním heslem: "Láska a pokora našim mečem." Smysl toho hesla nápadně se shoduje s hlavní toninou všech čelnějších spisů Komenského. —

Vzácný duch Komenského má stále ještě velké právo mluviti k nám jako učitel, vychovatel, kazatel, ethik, filosof a mystik; my však máme vážnou povinnost nejen jej vyslechnout, nýbrž o jeho učení uvažovat, na jeho základech pokračovat a kde vlivem své doby se mýlil, odpustit a pominout. Zřetelně nám přikazuje stálý pokrok, jejž osvědčíme nejlépe tím, když budeme odstraňovat zlořády společenské a příkaz ten vyjádřil o-

BILLY SUNDAY SCHVALUJE VÁLKU.

Photo by American Press Association

Billy Sunday, který právě káže v New Yorku a vyzývá mladé muže, aby vstoupili do služeb vlasti, přáteli se s dvěma bojovníky.

mu. A chce vidět na poli mezinárodní soutěže práce pokrokové svůj vlastní lid v popředí. Proto obrací se ke svému národu vzácnými slovy: "Nerikej žádný: Co my tak neobyčejnou věc začíti máme! Nechť začnou Francouzové, Angličané neb Němci! Podíváme se, jak se jim daří! Nebuďme, nebuďme, prosím, tak leniví, abychom po jiných toliko vždycky hleděli a za jinými se z daleka plaziti chtěli! Nech nás také někdy v něčem jiní před sebou vidí!"

I kázal bez vypínání, jak se to dělá, aby cizí národové viděli Čecha hezký kousek před sebou. Kázal to náboženskou snášelivostí, svou láskou k dětem, kterého koli národa, svými plamennými slovy, jimiž odsuzoval válku, a krutosti a jiné pošetilosti světa, jejž přirovnává s labyrintem čili bludištěm, z něhož učí hledat východiště vedoucí za mystickým hlasem vlastního srdce.

Svět vnější je Komenskému cosi nestálého, zdánlivého, jako pouhý rušný sen. Na koloběh světa hledí takřka s klidem budhistického světce, jemuž vesmír a vše v něm je pouhý klam čili maha maja. "Svět" — píše Komenský — "jest kolo, jež se točí, prudce chvěje, hlučí zvučí. Kdo mu v centru nesedne, zamotá se a vypadne." Svět, jehož základní zákon je pomíjivost, nemůže trvale uspokojit. Proto zapomíná filosof kotvu na strýmu slovy: "Hauba o pokažení mluviti a o nápravu se nestarati."

Komenský byl neobyčejný zjev, a všecko jeho úsilí a všecku práci lze shrnout za osvětou!" Matyáš dočetl. Pak rozproudil se společný hovor o nahodilých a obyčejných věcech. Ivan však zvážel a pojednou pravil: Ano, obsah čteného článku byl zajímavým; věru nevím, jak jinak lépe mohl by býti oslaven pamětní den jubilea buditele lidstva Komenského, jenž zrodil se z matky naší Slavie — než takto a Ivan dodal: I ve Jiloslovanům připadá pohodlný národní svátek za přičinou jubilea mučednické smrti našich bohatýrů Zrinského a Franka pana a to bude 30. dubna t. r. ale protože příští den je na to 1. máje tedy se potom opět sejdeme a tak budeme mít dvě slavnosti za ráz — dodal Filip. Pak po kratší debatě v svěží náladě všech beseda naše se skončila.

M. Šardický.

☘ ☘ ☘

BURWELL, NEBR. 21 dubna 1917. — Ctěná redakce a spoluctenáři! Musí to být přece vši hrůzou a tom brutálním vraždění každému útěchou a zvláště pro ty, kdož mají srdce na pravém místě, když vidí, že ta naše akce za osvobození prospěšně si razí cestu kupředu a to valem veškerému odporu těch tmářů, kteří by nás rádi udrželi v otroctví. Dost dlouho to trvalo, než ten plamen se prodral z těch černých mraků; byl nepřátely svobody dušen, však ten teď již plá v celé záři. Ten plamen lásky naší již ani propast neuhasí; dosud však je mezi námi mnoho těch, kteří by ho chtěli udusit; to se jim ale bohdá již nezdaří. Probere se náš národ již jednou z té temnoty, jako to dokázali naši bratři na Rusi? Z těch bychom si měli vzít příklad i my a postavit se proti našim utlačovatelům, jako jeden muž. Mnohý nám chce namluvit, že prý hyneme. Však nikoli, hyne jen ta noční mrákota; již se jitřní hvězda skví. Lide český, vstaň, hotov se, blízko je den vítězství! Vše nasvědčuje tomu, že ta zvěst velkonoční se splní i na tom ubitém Česko-Slovanském národu, až přijde anděl míru, odvalí kámen s jeho hrobu a zvolá— vstal jest a není ho tuto. Ony ty předpovědi se jedna po druhé plní; slýchal jsem před 40 lety ještě co školák od 80 letých starců, kteří mluvili o této válce a říkali od ní, že osvobodí národy, ale za předzvěst měli, dokud králové východní nebudou se hýbati. Josef II., jak je každému známo, byl pro svobodu, že se ale odpůrcům nelíbil, tak ho v 37 letech otrávili, protože chtěl prosadit svou moc a nedat jim po vůli. Lid ho očekával, že vstane a zaplatí jim od pohrobu, což se stalo obrazně, neboť císaři, kteří dali odpůrcům po vůli, ti se dočkali dlouhého věku, jak je toho příklad na F. Josefu. Také je pověst o Bruncvíkovi a blanických rytířích. Bruncvík není nic jiného, jen český národ sám, protože je proti druhým malý, ale dokud jej nepřítel nerozeštval, uměl se dobře bránit a také vítězil. Blaničtí rytíři jsou zase ti za oceánem a za hranicemi; ti vstali v pravý čas a zasazují podvratným šikem pádné rány, třeba nejsou krvavé, řídí se dle lidských zákonů — prvé s kovem, jen slovem! Ti dali první základ k osvobození slovanských národů, že apelovali k předním mocnostem; bez nich by byl snad národ Slovanský zapomenut a udušen. Sami si ve vlasti nemohli pomáhat, to je každému dobře známo. Tu vstali blaničtí rytíři, které černožlutá hyena nemůže zadávit; aspoň najímá divné špicly, aby jejich práci kladli překážky. Však marné vaše proti nim jsou vzteky. Tu má teď příležitost každý dobrý syn, aby své matce dle možnosti pomáhal, aby ji katané neubili. Dík skládáme, až bude mít osvobození; k tomu nás vybízí i Jan Kollár ve své básni — "Slávy dcera":

Nuže, pokud srdce naše bije,
hleďme štěstí vlasti laskavě,
bdící probuzejme dřímavé,
teplí chladné, živí vše co hnije,
Věrní zrádné pošlapejte zmije,
štědří hanbte oči šilhavé
plní zběř tu, která krvavé
mozole jí a pot bratru pije.
Mnohé ovšem ještě práce naše
jsou a duch k nim třeba alkejský
tu lev musí padnout nemejský,
který vraždy v národu nám páše
Tamo vepř a pes, co se kaše
proti řeči naší, zlobejský
tu had má stát býti lernejský,
tam chlév dlužno čistit Augiaše.
Jestli Slávy runy ještě vstanou
rukou vyšší příští potomci,
Změňte obce, jedním jménem
zvanou,
pevnou, ať ji cizí lakomci
svornou ať ji vlastní lakomci,
nerozbijí novou zase ranou!

Teď každý může poznat, že není vše zlato, co se třpytí a chvástavá prý psi jídavají. Teutoni se vynášeli za nejvzdělanější národ. Teď ale každý vidí, že jsou to ti nejsprostší barbaři, ani Hunové v te největší lítě na Katalonském poli se jim nevyrovnají, ač to bylo vraždění, že většina snad v křesťanství není. Až teď je překonali Teutoni. Ruský národ byl od nich pokládán za nejsprostší, a on Němce takřka do rána v kultuře předhonil. To je zjevný důkaz, že se Teutoni se svou kulturou marně chvástali, neboť jak se hnali vysoko, tak padli ještě hlouběji do jámy, kterou jiným připravovali a nyní ale sami v ní zůstanou. To jsou ti stavitelé babylonské věže prvním se spletla řeč, a teď je potká to samé. Slované zvláště ani latině nechtí rozumět. I o tom staří předpovídali, že Babylon padne a jeho pád že bude veliký. Teď již je čáka, že se rozboří podpěry všecky uhýbají, se všech stran na něj větry útočí, tak že pád jeho je již neodvratný. Vilímek mu slibovat dát staré základy a tím si způsobí i pád svůj. Stará pověst dí, kdo se o něj zastane, tak jako on dostane. Z toho se šířila otrava a války po celém světě, ten zrodil i anarchisty, z něj vzešel původ všech nepravostí. Tam dovedli tak lid jim poddaný oslepit, že ho přiměli ke každé vraždě, která se děla na vládců účet. Nikdy žádný neslyšel, že by anarchista zabil někoho, kdo by byl nepřítelem národu, vždy jen pobijí přátele lidstva, tu je důkaz i při našich presidentech, že ti nejlepší zastanci lidských práv byli zavražděni. Tu je pádný důkaz, že anarchie není z obecného lidu. Když ty rozličné časopisy člověk čte, nejlépe pozná, kdo je proti svobodě. Obnovují svůj příspěvek na ty blanické rytíře, a přeji jim úplné vítězství, jak je naši předkové předpověděli, pak bude národ blahořečit těm, kteří proti jeho vrahům neohroženě bojovali a stydět se budou ti, kteří zůstali zbaběle sedět za pecí. — S úctou — J. Janíček.

BARVY

Zaručené barvy pro všecky potřeby.

Barva na domy ....$1.60 gal.
Barva na stáje .... .90 gal.

Pište nám o náš český barvotiskový ceník. Bude vám zaslán ZDARMA.

ČESKÝ OBCHOD BARVAMI.
TABOR PAINT COMPANY
303 W. Madison St.
CHICAGO, ILL.

Kdo by si přál dobrá česká a lacina jídla, ať přijde do nově upraveného restaurantu k
V. NUDEROVI
roh 14. a William ul.
Taktéž může pp. cizincům posloužiti čistými pokoji.

C. H. Kubát
Český právník a notář.
Zastupuje krajany ve všech případech u soudu.
Pokoj č. 403 Barker Blk.
Tel. Red 6197.

Adolf A. Tenopír,
Český právník.
Úřadovna: čís. 1325, roh 14. a William ulice
OMAHA NEBRASKA
Telefon: Doug. 8397.
—Veřejný notář—

Music Lovers Find Great Enjoyment In This Sweet-Toned
PITZCHLER ACCORDEON

Zdarma hodinky, řetízek a prsten na 5 roků zaručený aneb náramek a prsten.

JOS. BARTUŠKA